СЛЪНЧЕВАТА СИЛА НА ПЛОДОВЕТЪ

Съ каква сладость се пълни стата ни, когато изядемъ единъ ѫдъ или ябълка сочна кръшлянка! Колко се приятни сега яблъчетѣ и сладкитѣ дюли! И всичко, всички плодове, съ които майката природа ни е дарила, и тъй вкусни и приятни, че вдали има нѣкой, който би е отказалъ отъ тѣхъ. Тѣ сѫ рана за нашето тѣло и душа, или за кръвьта, сърдцето и ръскулитѣ. Какво вклющата е превръщать на пара сила ѣ парната машина, така изсѣнитѣ плодове и изпититѣ плодови сокове се превръщатъ в топлина и енергия въ орга-нома на човѣка и съ това подържатъ дейността на всичкитѣ летки и органи.

Отъ кадѣ се взематъ тази сила ѣ плодовитѣ? Ние научихме то-рано какъ се образуватъ чѣщинта рана въ растенията — ислеенция и плодовитѣ — отъ въмкуватитѣ изъ земята соковѣ съ ръкавитѣ разтворени вещества, и отъ въ-ка-ка-ка-селина на въздуха, съ помощьта на слъчевата сѣтлина и топлина (слъчевата енергия) и зелеото вещество на листата (хлорофила). Безъ слъчева помощь не могатъ да се образуватъ плодовитѣ. Тѣ сѫ склодове на хранителни вещества — захарь, бѣлъчини и др. и сѫдържатъ скрита слъчева енергия, която, чрезъ хрисомалнетѣ и изгарянето на химическитѣ съединения въ клеткитѣ, ще освобождава се отъ-новѣ въ топлина и енергия. Плодоветѣ съдържатъ най-много гроздоа и овощна захарь, които напрано се всмукна чрезъ тъ-кинтѣ черва въ кръвта, захарьта се въ черния дробъ, като резервенъ материалъ („глиногенъ") и по малко се изпраща до мускулитѣ на сърдцето, кръвта и всички дингателни органи. Другитѣ храни престоваватъ повече въ стомаха и черата до като се смѣлятъ.

Както житото чака на подемцата. Плодоветѣ и плодовитѣ сокове се смилатъ найбързе, тѣ не чакатъ и много нискоро освобождаватъ своята слъчевна сила въ орга-ма. Прав усилена работа, при спортъ и тръиъмъ е добре да се ядатъ славки плодове, медъ, мармеладъ, плодови сокове — всичко които съдържа плодова или гроздова захарь.

Плодовѣ-тѣ захарь се среще въ клеткитѣ съ „лочевин лоя" (кислорода), който вдишваме съ въздуха — тя бъ-же изгаря и дава сила на цѣлото тѣло. Истинска слъчевна сила! Какъ чудно е устроена човѣшката машина! А колко полезно е слъцето за човѣка! То го дарява съ храна, съ сила, съ здраве, сѣтлина и топлина.

Плодоветѣ сѫ изпитя незамѣнимо слъчевна храна. Тъ тѣхъ ние вкарваме одни витамини и минерални соли, безъ которо живота ни е невъзможенъ.

Яжте много, много плодове!

Д-ръ Н. Стаевъ

ЕСЕНЬ

Тревоно вѣ гората
кавнѣ листата
бяхи уплаз
свели чеднала.

Тревоно вѣ полята
горко жѣнѣли.
Нѣма вечъ пчечи
сладко да пѣнѣ.

Нѣма ти, нѣма...
Нейде къмъ юга
тѣ отлетѣли
дружно отъ ръка.

Сиро се и Слъччо.
Вредъ е такоиоиѣлъ
слъчевна
кремс дъждовнѣ.

Въ северника
листи отроен,
дуло ги мина —
дуло водоен.

Мина се лѣто,
есень настана ...
Мраченъ и тажженъ
гледа Балкана.

Плаче и сива,
сиромно нарежда,
снена пренѣла
златна одежда.

Тажно протора
гранкитѣ голи,
сякашъ за нѣдо
тихомъ се мори...

Трайко Симеоновъ

Юбилей на Чичо Стоянъ

Чичо Стоянъ, нашиятъ постоянень сътрудникъ и отъ-ранения сотрудникъ, навърши 70 год. си въ-рость. По тоа случай неговитѣ почитатели и приятели му устроиха обѣдъ-ленъ прадпаиетенъ, което ще се отпразнува на 8 декемврий. Неговото дѣло, като детски писатель е заблеженъ-ленъ и ще остане трайно следа у насъ.

Непосредъ-ственъ е останалъ съсвемъ бедъ сребарстъ и прекарва трудни времена на старини. Освенъ това той е боленъ. Нѣма издравителна изнесъ-ствена и уредъ-ствена, да дамѣ сума да изкоркаемъ до комитета чрезъ редакцията.

Писмо на Толстой до едно дете

Съветвамъ те, мило дете, презъ тоа лѣто тѣ живѣ-ѣ-ѣ-